

ת"פ 42852/08 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 42852-08-18 מדינת ישראל נ' א'
בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

הכרעת דין

רקע ועובדות האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק.

על-פי הנטען בכתב האישום, בזמן הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והగברת ר.א. (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזה, להם ילדים מושתפים, והיא מציה בהירyon. ביום 18/8/2016, בשעות הבוקר המוקדמות, שב הנאשם לבתו שבצפת לאחר שלא היה בבית בלילה. המתלוננת שאלת אותה הין היה בלילה, ומדוע חזר לבית שכור, ובתגובהו הנאשם השליך לעברה כס זכוכית, שהתנפיצה, ותקף אותה בקר שהכח אותה, שלוש פעמים בראשה, ומשך אותה לכיוון השירותים.

יריעת המחלוקת

2. הנאשם כפר בטענה כי תקף את אשתו. הנאשם אישר כי אכן, ננטען בכתב האישום, חזר לדירת המשפחה בבוקר האירע, לאחר שנעדר במשך הלילה, ולאחר שבילה במסיבה לכבוד חבר שעוזב את מרכז הקליטה. לטענתו הנאשם, המתלוננת כעסה על היעדרו, ובנוסף עליו לאחר שהבחינה כי הוא מתכתב בטלפון עם אישה אחרת. בין בני הזוג התנהל, לטענתו הנאשם, ויכוח, במהלךו אכן זרק כס שנסברה. לטענתו הנאשם, הכס לא נזרקה לכיווןה של המתלוננת, בניגוד למיחס לו בכתב האישום. גרסת הנאשם הייתה, באופן כללי, כי **"המתלוננת פוללה מטעם התקפי זעם וקנאה בעלה, אשר הכתיב עם אישה אחרת**

עמוד 1

בשעות הבוקר, לאחר שלא ישן כל הלילה בבתו (סיכון ההגנה, בדף 4 פסקה ראשונה), וכי על רקע זה העלילה אשתו נגדו תלונת שווה על אלימות.

עדים וראיות

3. העודה המרכזית, הייתה מطبع הדברים, המתלוננת, הגב' ר' א'. יוקדם ויצוין כי המתלוננת מסרה בעדותה בבית המשפט גרסה השונה מזו שנמסרה מפה בחקירה, והכל כפי שיפורט בהמשך, ולפיכך הוכחה "עדת עוינית". בנוסף, העידו, מטעם התביעה, שוטרים - חוקרי תחנת צפת סאלח סלאלה, ועמית שטרית, ושוטר הסיור, סלמאן סלאח, שהגיע לדירה ביום האירוע, עקב קרייה טלפון של המתלוננת למועד 100.

בנוסף, העודה gab' יעל יהולשטי, מתרגמת לשפה האמהרית, שמשמשת לתרגום במהלך החקירה בתיק זה. הוגשו חקירותיו של הנאשם במשטרת דוחות פעולה שונים, שיוצרכו בהמשך, וצילומים מהאירוע.

mutsum ההגנה העיד הנאשם להגנתו.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדים, התרשםתי מהמדובר ומהראיות, ועיניתי בסיכון הצדדים - מצאת לי המשימה הוכחית מעבר לספק סביר כי הנאשם אכן ביצע את העבירות שייחסו לו. כפי שיפורט, שוכנעתי כי ביום האירוע הנאשם אכן תקף את אשתו והכה אותה, וכי השיליך כוס שהתנפזה, במהלך מריבה בין השניים. אציון כי לא שוכנעתי בוודאות כי עבירת התקיפה בוצעה אחת לפחות כפי שכתב האישום פירט, וכי הנאשם אכן תקף את אשתו דווקא בשלוש מכות, ובמישכטה לכיוון השירותים, כפי שיפורט בכתב האישום. בנוסף, לא הוכח מעבר לספק, כי הנאשם התכוון לפגוע באשטו בכוס שזרק. אף על פי כן, די היה במה שהוכח כבפני כדי לבסס הרשעה מעבר לכל ספק בעבירות התקיפה והזיק בمزיד לרכוש שייחסו לנאשם.

abajo להלן את מסקנותי.

5. המתלוננת, אשתו של הנאשם, הייתה בעת האירוע בהריון, ובעת העדות כבר ילדה, ונשאה את הפועל שנוילד במנשא על גופה. עדותה תורגמה בבית המשפט מהשפה האמהרית על ידי מתרגםנית. גרסתה של המתלוננת הייתה מצומצמת יותר, ובעדותה חזרה שוב ושוב על תיאור קצר לגבי מה שאירע, לדבריה, ביום האירוע. לפי גרסה זו, **הנאשם זرك עליה כוס, והוא הזמין משטרת** (עמ' 9 ש' 18). ניסיונותיו של התובע לבירר, בשאלות פתוחות, את הרקע לכך שהנאשם זرك את הכוס, ולכך המתלוננת התקשרה למשטרת וקרויה לעזרה, לא הועילו, והמתלוננת רק הוסיפה כי הנאשם זرك את הכוס לאחר שאלה אותה איפה הוא היה (עמ' 10 ש' 11). כשהופנתה המתלוננת לכך שבמשטרת מסרה דברים נוספים על עניין השלתת הכוס, השיבה: "**אמרתי להם רק זرك את הכוס**" (עמ' 11, ש' 26). המתלוננת העידה גם, כי לאחר שהנאשם זرك את הכוס, היא יצאה החוצה (עמ' 10 ש' 23).

6. בשלב זה, לאחר שהוסכם כי נפלו סתיות מוחותיות בין גרסה של המתלוננת בביבמ"ש, לבין זו המפורטת יותר שניתנה במשטרה, הוחלט, ללא התנגדות ב"כ הנאשם, כי המתלוננת תחקיר בחקירה נגדית, עדעה עיינית. יחד עם זאת, בשל שבו ביקש המאשימה להגיש את אמרותיה של המתלוננת במשטרה, כנהוג במקרים דומים, ולשם טיעון על פי סעיף 10א לפקודת הראות, עלתה מטעם הנאשם, ולא לראשונה, טענה נגד טיב התרגום בחקירה זו.

7. החקירה בתיק זה לוותה על ידי מתרגםנית לשפה האנגלית הגב' יעל (יאטיש) יהולשת, שתרגמה את שתי חקירותו של הנאשם, שתי חקירותה של המתלוננת, ואת העימות שנערך בין בני הזוג (להלן: "המתרגםנית")

כל פעולות חקירה אלה הוקלטו, וזאת למעט חקירתה השנייה מבין שתיים של המתלוננת.

המתרגםנית העידה מטעם התחייבה ביום 19/11/13, עוד לפני העידה המתלוננת עצמה (עמ' 11). המתרגםנית העידה כי היא מועסקת בחברת הנותנת שירות תרגום, וכי איננה מכירה אישית את הנאשם ומשפחותו. בחקירתה של המתרגםנית על ידי עו"ד טרונק, דוברת השפה האנגלית, שצפתה בחומר החקירה והאזינה/ להם בשפט המקור, עליה כי נפלו אי-דוקים בעבודת התרגום, כפי שגם השתקה בהודעות הכתובות שערכו חוקרי המשטרה, שאינם דוברים אמהרית. בין היתר, הובהר כי במקום מסוים, רשם חוקר המשטרה, לכואורה מפי המתלוננת, את המשפט: "**אם בן אדם שותה זה קשה**", כשבפועל, המשפט נאמר על ידי המתרגםנית, ביוזמתה, מבלתי שהמתלוננת אמרה כך כלל (עמ' 13 ש' 2).

8. לנוכח החשש, שמא חוקר החקירה אינו מבטא נכון דבריו העדים, מפאת ליקויי תרגום, קטעתית את אותה ישיבה, והוריתי למאשימה לעורר תמלילים מתרגם של כל פעולות החקירה שנעשו באמצעות תרגום. הדבר אכן נעשה, פעולות החקירה המוקלטות תומלו על ידי חברות תרגום, והוסכם בהמשך, כי הצדדים יתייחסו לראיות אלה בסיכוןיהם ובחקירות, ולא להודעות שנכתבו בעברית על בסיס תרגום המתרגםנית.

9. אף אני, בהכרעת דין זו, אבסס ממצאים לרוב על פי החומר המתומל. ואולם אכן, כי מקרה התמלילים של חקירת המתלוננת ושל העימות, מובילם למסקנה כי לא פעם לא ניתן היה להבין בהקלטה את מלאו המלא, במיוחד את דברי המתלוננת, והדבר אף ציין על ידי עורכת התמליל. בנוסף, ATIICHIS גם להודעתה השנייה של המתלוננת, אשר לא תומלה, אשר לגביה הוחلت כי תוגש, על אף שלא הוקלטה, וכי הצדדים יטענו לקובלותה בהמשך (החלטה בעמ' 13). בנוסף, הוגש גם החומר בעברית, שנערך על ידי החוקרים - חקירות הנאשם, המתלוננת והumont, כדי שניין יהיה להתייחס לפער בין מה שנאמר, לבין התרגום.

10. החקירה החלה בכך שמודיעת התקשרה למשטרה ביום האירוע, 18/8/16, בשעה 07.31 על פי דוח הפעולה הראשון (ת/1) נרשם כי נשמעו צעקות של בחורה שלא הפסיקה לבוכות, ושמשרה שבעליה רוצה להרוג אותה. המודיעעה מסרה כי בעלה של המתלוננת תקף אותה וכי היא יצאה מהבית.

- .11. תמלול השיחה למועד 100 של המשטרה (ת/8), תיעד שיחה בשפה האמהרית מעורבת בעברית, שבה המתלוננת她说 שבאה למועד, מספר פעמים, שבולה רוצה להרוג אותה, שהוא הרבץ לה לאחר שהגיע בסופה של לילה בו היה "בחוץ", וכי המתלוננת יצאתה מהבית.
- .12. בעקבות הקריאה למועד, הגיעו שני שוטרי סיור לבניית בית המשפה. שוטר הסיור וס"ר סאלח סלמאן, תיעד כי רצפת הדירה הייתה מכוסה זכוכית שבורה, וכי הדבר תועד בצילום (ת/2). **המתלוננת מסרה לשוטרים כי בעלה אף זה חזר הביתה, צעק עלייה, הרבץ לה בשתי סטיירות פנימית, ושבר כוס זכוכית לעברה.** רס"ר סלמאן ציין כי האישה נראתה מפוחדת ולחוצה, ואילו הנאשם, שি�שב בבית, "נראה עצבני".
- .13. צוין כי הנאשם, בעדותו בבית המשפט, התבקש להתרשםתו של השוטר כי היה עצבני, והגיב כי בעת נוכחותו של השוטר בבית, הוא דיבר עם אחיו בטלפון (עמ' 31 ש' 28), ואולם ההגנה לא חקרה את השוטר סלמאן בעניין זה.
- .14. עוד צוין, כי לא ראייתי פגם ממשי בכך ששוטר הסיור הנוסף שנכח באירוע, לא מילא אף הוא דוא"ח פעולה. אני סבורה כי בכל פעולה משטרתית, חלה חובת תיעוד על כל אחד מצוות השיטור, ולא ראייתי בכך מחדל, חרף טענות שהושמעו בעניין זה מטעם ההגנה.
- .15. בהמשך היום, לאחר כשעתים, נגבהה המתלוננת הودעה בתחנת המשטרה (תמלול ת/11, וכן הודיעה ת/12). בהודעה זו אישרה המתלוננת כי הזמינה משטרת, והuidah כי **הנואם היה שיכור** (ת/11 ש' עמ' 1 ש' 28), **כי הכה אותה** (עמ' 9 ש' 6) וכי אף לא נתן לה לצאת ותפס לה את הידים (עמ' 7 ש' 15). **המתלוננת אישרה למשטרה שהנאם הרבץ לה,** אבל לא ידעה לציין כמה פעמים (עמ' 7 ש' 39).
- .16. בחקירה המתומלת, בנקודות מסוימות, קולה של המתלוננת לא נשמע היטב, ודבריה מבוטאים במלמולים. הדבר מלמד כי לא ניתן היה לשמוע היטב את דבריה לשם תמלול. התרשםתי ישירות מנטישתה של המתלוננת לדבר בשקט, ועל רקע זה דיבורת של החוקר והמתורגמנית, הוא הדומיננטי בתמלול. בנוסף, צוין במיוחד כי המתורגמנית בולטת, ובבריה מובאים ברורות ובפירוט. לדוגמה, בעמ' 9 ש' 34 ואילך, צוין כי המתלוננת דבירה באמהרית, ללא פירוט התוכן, ובהמשך נרשמו דברי המתורגמנית: **"היא אומרת אני יודעת متى הוא שותה, הוא לא הולך טוב"** (עמ' 11 ש' 2). לא פעם נשמע תרגום הדברים על ידי המתורגמנית, מבלתי שנית לשמעו בברior את דבריה של המתלוננת באמהרית. אף על פי כן, נרשמו מפי המתלוננת, באותה חקירה ראשונה, באופן ברור, הדברים שפורטו בסעיף 15 שלעיל, לפיהם בעלה הכה אותה, שבר כוס ותפס בידיה כשרצתה לצאת.
- .17. גם בעימות שנערך בין המתלוננת לבין הנאשם, ביום 18/8/19, מסרה המתלוננת, בעוכחות הנאשם, כי

הו **הכה אותה בסטייה, כי השליך את הocus**, וכי היא חושבת שהocus נזרקה לעברה (עמ' 5 לתמליל ת/6א). בנוסף, מסרה, כי לפני שיצאה, **תפס אותה הנאשם בידה, ומשך אותה**, אולי לכיוון השירותים (עמ' 7 ש' 20).

.18 בהודעתה השנייה של המטלוננט, מיום 18/8/18, שלא הוקלטה, ואשר תורגמה על ידי אותה מתרגמנית, המתلونנת חזרה בקווים כלליים על תיאור האירוע. נמסר שם מפיה כי **הנאשם לא איים עלייה**, גרסה שנאמרה על ידה גם בהודעתה הראשונה, וכי רק הכה אותה (ת/13 ש' 5), וכי הוא לא מאים עלייה שיירגנה. המתلونנת הסבירה כי אכן אמרה למועד 100 שבולה יירוג אותה, וזאת כי חששה ממנו, ולא כי איים לעשות זאת. המתلونנת הוסיפה כי כשהנאשם משך אותה לשירותים, הוא קופף את ראה, כאילו בכוונה להכינו לאללה. המתلونנת מסרה כי מדובר באליםות חוזרת, וכי הנאשם כבר הכה אותה בעבר כשהיה תחת השפעת אלכוהול.

.19 בטרם אתייחס ל线索 שהותירה בי המתلونנת, יש להתייחס לטענות ההגנה לגבי מחדלי התרגומים. כפי שכבר ציין, רוב פעולות החקירה שנעשו בשפה האمهرית, למעט חקירה יחידה מבין שתים של המתلونנת, הוקלטו ותומלו. לעניין זה יש להזכיר, כי החוק מחיב לבצע תיעוד חזותי או קולי של חקירת חשוד, שאינה מתנהלת בשפט החשוד (סעיף 8(2) לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) התשס"ב - 2002), ואולם לא חלה חובה שבחוק לתעד חקירות עדימ, שאינן נחקרו בשפטם. שימוש במתרגמים הנה עניין בשבגרה, ובמקרה זה הזמנתה המורגנית מחברת תרגום, ללא שיקול דעתם של החוקרים באשר לזהות המורגמן, מחברה העובדת עם המשטרה.

.20 ראוי כמובן שმתרגמים העובדים בתרגום פועלות חקירה משורתיות יתודרכו תדרוך מקצועית מותאמת באשר לדרישות החקיק. במיוחד ראוי, בהקשר להתרשומי מהחקירה כאן, להבטיח כי מתרגם לא יתרבע יתר על המידה בחקירה, לא ישם דברים בפי נחקר, לא יזום שאלות או בירורים, ולא יעשה את מלאכת החוקר. החוקר, שאינו שולט בשפט התרגום, איןנו יכול, למעשה, להבטיח בוודאות שהתרגום הולם, ומכאן חשיבות יתרה לתרגום מדויק וניטרלי. המורגנית במקרה זה, חריגה בנקודות מסוימות מדרישות החקיק, ופעלה בנימצאות יתר. אף על פי כן, **התרשמתי כי חריגות אלה של המורגנית לא הסיטו את החקירה ממשוללה, ולא גרמו לעיוות ראייתי או לסיכון של תיעוד מצא שגוי**. על אף שבנקודות מסוימות, כאמור, התרגום לא היה מדויק - התרשימי לסייעו של עניין זה לטובה מהmortgנית כשהעידה את עדותה הקצרה, והיא נמצאה על ידי אמינה, ולא כזו שפעלה בנסיבותיה להוסיף אשם נגד הנאשם, על מה שנאמר מפי המתلونנת. סבורי כי גם אם הייתה חריגה מהחרובה לתרגום מילה במילה, חריגה זו הנה תולדה של שיחות שהתקיימו בין המורגנית למטלוננט, ושתרגומו, באופן כללי בナンנות.

.21 לעניין התרגום, יש לתת משקל מסוים גם לפועלו של החוקר המהיל את החקירה, על אף שאינו שולט בשפה האمهرית. במקרה זה נגבו אמורויות של המתلونנת על ידי החוקרים עמיית שטרית וסאלח סלאלה. שני החוקרים העידו כי הם הנחו את המורגנית לתרגום בדיק, להימנע מפירושים ולא להוסיף (עמ' 21 ש' 4, עמ' 23 ש' 32), והחוקר סלאלה, שהוא חוקר מנוסה, בתחום אליו

במשפחה, אף העיד כי הוא עוקב אחר מהיימנות התרגום לפי סממני התנהגות, וכי במקרה של ספק בנסיבות התרגום, הוא נהוג לעורר בירור (עמ' 24 ש' 19 ואילך). בחקירה המתלוננת לא התעוררו אצל החוקר ספקות שהצריכו מהלך לגבי התרגום.

.22 השוואה בין ההודעה המוקלדת לתמליל, בחקירה הראשונה, וכן בין העימותים המוקלדים לתמיליים, לא מביא ממצאים לעיוותים משמעותיים של התרגום. מכאן, מצאתי כי ניתן וכוכן יהיה להסתמך גם על החקירה השנייה של המתלוננת, מיום 18/8/19 (מצג ת/13), על אף שלא הוקלטה ותומלה, וזאת כי שכונעתי לתת אמון בתרגום של המתרגם, ואני משוכנעת כי מה שנכתב באותה הודעה אכן נאמר על ידי המתלוננת, תורגם ונרשם כהלה.

.23 אני מעדיפה את אמרותיה של המתלוננת במשטרת, על פני גרסתה בבית המשפט, וזאת על פי הוראותיו של סעיף 10 א' לפקודת הראיות. המתלוננת לא עשתה כלל וכלל רושם של אישת שהעלילה על בעלה לשווה. אמנם בבית המשפט, המתלוננת חזרה בה, ומסרה באופן לקוני ועקביו שבעלת רק השליך כס במריבה, ולא פירטה כי גם תקף אותה, ואולם התרשםתי כי בשלב זה, חודשים ארוכים לאחר האירוע, היא העדיפה להקל עם הנאשם, למען שלום בית, על פני מיצוי הדיון עמו.

.24 בחקירה על ידי התובע, תחילת בשאלות פתוחות, ובהמשך בחקירה נגדית, המתלוננת הרבהה להסביר כי אינה זוכרת (לדוגמה עמ' 16 ש' 22), צמצמה את תשובה כלפי כל שניתן, ורק חזרה, כמו מנטרה, על כך שהנאשם השליך את הכס - עניין שאינו מוכיח על ידו. יש לציין, כי הנאשם טען שהמתלוננת העיליה עלייה בכעס ובקנאה על כך שנעדר מהבית, ועל כך ששוחח עם אישת אחרת, ואולם המתלוננת לא מסרה זאת בחקירה על ידי התובע (עמ' 9 עד 17 מיום 27/1/19). המתלוננת רק העידה כי היא מעוניינת שבעלת יחוור לבitem (מההרחקה עקב הליך זה) ויסיע בקשישים בגידול הילדים (עמ' 17 ש' 10).

.25 ניתן היה להבחן, כי למראות גישתה המוגונת של המתלוננת, שבטעיה בחרה לחזור בה מהטענה שבעלת הכה אותה, היא אישרה שהנאשם היה שני (עמ' 16 ש' 24), ואף הביעה הסטייגות אוטנטית ומעין חשש, כשהשאלה אם היא רוצה שהנאשם יחוור הביתה, כשהשוויה:

"אם ההתנהגות תהיה בסדר, תדברו אליו אז נחוור ונגדל את הילדים ביחיד"

(עמ' 12 ש' 17)

בדברים אלה, הביעה המתלוננת את רצונה, גם בשלב העדות, כי הנאשם ישנה את ההתנהגותו, ואת חששה מ"התנהגות לא בסדר" שעלולה לknות בעtid מצד בעלה. אני סבורה כי אותה ההתנהגות, אשר המתלוננת חששה שמא לחזור, הנה אלומות מלפיה.

.26 בחקירה במשטרת ובעימות, ניכרה אצל המתלוננת נימה מתונה ומדיקת. גרסאותיה נעדרו סממני העילה או הגזמה. אילו פעלת, כנטען, מחמת זעם וקנאה, הרי שהייתה צפiosa למסורת תיאורים חריפים יותר באופן מגמתי, ואולם היא לא עשתה כן. כאמור, כשהשאלה אם הנאשם איים להרגה, השיבה לא, כששואלה אם היא בטוחה שהcosa שהנאשם זרק כוונה אליה במטרה לפגוע בה, השיבה כי חשבה שכן

היה, אך איננה בטוחה, כשנשאלה איך הוכחה, ענתה לكونית: "ביד" או "בסטירה" (ראה לעיל).

.27 אני שוללת את האפשרות שהמתלוננת יצאת מבל' שחשה סכנה, והתקשרה להזעיק נידית רק כדי להעlij על בעלה, בעודה יוצאה מהבית ונשארת בחוץ, בהרion, כשלידה הקטנים האחרים בפנים עם הנאשם. המתלוננת הותירה רושם חיובי, ומצאתי כי בעת המשפט היא מבקשת, בלשון רפה, על חשבון אמרית האמת, למזער את ניוקי התלונה והחקירה לבעלה ולמשפחה, בשל קשי היחסים, ולא כי סיבכה את בעלה לשואה.

.28 ב"כ הנאשם, עו"ד טרונק, הפנתה לסתירות שנמצאו לכארה בגרסאותיה של המתלוננת, ואולם לא מצאתי בעניינים אלה ממשן מכירע. כך לדוגמא, לא ראיתי סתירה בין הודעתה של המתלוננת למועד 100, כי **הנאשם רוצה להרוג אותה**, לבין אמריתה בחקרתה שהנאשם **לא איים להרגנה**. המתלוננת הסבירה, כאמור, שחושה לחייה בשל התנהגותו האלימה של בעלה השstoi, על אף שלא איים מילולית (ראה תמליל ת/6א ש' 28). כך גם לא ראיתי, כאמור, סתירה בגרסאותיה של המתלוננת לגבי הocus שנזרקה (טענה שעלהה בסיכון ההגנה). המתלוננת מסרה אמنم תחילה, כי הנאשם השלים את הocus עליה, ובהמשך, מסרה כי אינה בטוחה שהייתה כוונה לפגוע בה, ואולם אני רואה בדברים אלה דווקא גמישות וכנות מצד המתלוננת, אף מתינות והיעדר הפללה, יותר מאשר סתירה הפוגעת באמינותה. לא מצאתי בעיתיות בתיאור האלימות על ידי המתלוננת, וזאת על אף שהדברים לא נאמרו באופן זהה ממש. מדובר בהבדלים קטנים ושולטים, לגבי אירוע קצר, ובכך מקרה, נמסר תיאור עקבי לגבי סטירות ולגבי משיכתה של המתלוננת על ידי הנאשם כשרצתה לצאת.

.29 הנאשם לא הותיר רושם אמין בגרסתו. לא מצאתי, כאמור, אמון בטענה כי אשת הנאשם עסה רק כי שב לבתו בבוקר, וכי שוחח עם אישת טלפון, עד שבחרה להזמין משטרת בית בבוקרו של יום, בעודה בוכיה מחוץ לבית. יש לזכור כי הנאשם, בעימות עם אשתו, הודה כי היה עצבני (ראה בין היתר עימות ת/6א, עמ' 3 ש' 34) וכי זרךicos, אם כי לא עבר אשתו, ושבר אותה.

.30 דברים אלה עומדים בניגוד לגרסתו הראשונה של הנאשם, שבחקירתו הראשונה מיום האירוע הרחיק עצמו מכל טענה לגבי אבדן עשתונות, וטען כי הניח את הocus על השולחן, והocus התגללה ונפלה, וכי אשתו הגיבה בתגובה חריפה של הזעקה המשטרת, רק בשל כך (ראה ת/4 ש' 9, וכן תמליל ת/4א, עמ' 6 ש' 33, שם אמר הנאשם שהocus "נפלה בלבד")

.31 גם הגרסה לגבי אלמנט הקנאה, שבURA, על פי הנאשם, אצל המתלוננת, בשל השיחה עם אישת בשעות בוקר, איננה משכנעת. הנאשם העיד כי אותה אישת הנה אשת חבר "כמו משפחה" (עמ' 30 ש' 1), ולא הציג עדות, או ראייה, על חילופי הודעות לתמוך בעונתו כי אותו היה ממשעוני די כדי להביא את אשתו לפגוע בו דרסטית בתלונות שווא. לא ראיתי בדברים הגיון, וזאת בניגוד לגרסתה הסדרה שת המתלוננת בחקרית המשטרת. בחקרתה הנגדית על ידי ב"כ הנאשם, המתלוננת אישרה כי עסה על בעלה, בשל שיחת הטלפון עם אותה אישת, ואולם אני סבורה כי היא עשתה כן מתוך מגמתה לסייע לבעלה, בדרך של שיתוף פעולה עם הגינה בשאלות שהופנו אליה. כאמור, העדפתית את גרסת המתלוננת במשטרת, ולפיכך, אני קובעת כי גם אם שוחח הנאשם והתכתב עם אישת בוקר האירוע, וגם אם הדבר לא נשא חן בעיני אשתו - לא הייתה בכך סיבה להגזה או לתלונת שווא מצדיה.

.32 הנאשם לא הכחיש כי שתי אלכוהול ביום האירוע, ומסר כי שתי 3 בקבוקי בירה, אם כי בתחילת הרחיק עצמו גם מהטענה כי שתי. לעניין זה יש לציין כי שוטר הסיר שהגיע לדירה לא תיעד רושם כי הנאשם היה בגילוףין, ונרשם רק כי "היה עצבני". יחד עם זאת, מקובלות עלי גרסות המתלוננת, המכירה את בעלה היטב, כשצינה כי כשווה, הוא משנה התנהגותו, ונניה אלים כלפיה (ראה בין היתר הودעתה השנייה ת/13). אין להבין את הדברים בהכרח כך, שהכוונה לשכירות מוחלטת עד אובדן עשתונות, ואני מוצאת כי המתלוננת, בחקירותיה במשטרת, תיארה בכנות את השפעתו הרעה של אלכוהול על בעלה. כאמור, גם בבית המשפט, כשהמתלוננת בחרה שלא להעיד את מלאו הפרטים לחובת הנאשם, היא אישרה כי היה שני.

.33 לא מצאת משקל לטענות בדבר קיומם של מחדי חקירה. לעניין ליקויי התרגום התייחסתי בהרחבה, ומסקנותי הובאו. לא מצאת כי היו בפועל עדים רלוונטיים למעשה, שכן האירוע התרחש בדירה הזוג ביחידות, למעט הילדים. נעשה ניסיון לאתר עדים במקום, ואולם נאמר לחוקר, מצד שכנים, כי אין רצון לשתף פעולה (ראה מזכיר ת/10). מצאת כי במקרה זה, לאור חיזית המחלוקת, אין דופי בטיפול המשטרתי. יזכיר כי הנאשם דווקא, נמנע מהזמנת עדים שעשוים היו, לפי גרסתו, לסייע לו - דוגמת אחיו, שעמו שוחח בטלפון, לדבריו, בעת האירוע או בסמוך לאחריו, אף אותה אישת שמעה, על פי הטענה, שוחח או הכתיב, כאמור בעת האירוע.

.34 לסייעם, שוכנעת כי הנאשם הכה את המתלוננת בבוקר האירוע, בהיותו תחת השפעת שתיה חריפה, ובכעסו על שאלויתה מדוע ונדר לילה שלם. **הנאשם סטר למתלוננת בידו, יותר מפעם אחת, ואף משך אותה לכיוון השירותים בדירה.** המתלוננת יצאה החוצה וראתה למשטרת נסערת וובכיה. **הנאשם אף השליך כס בכוונה, מכעס, ושבר אותה,** ואולם אני קובעת כי הוא השליך את הכסם לעבר המתלוננת בכוונה לפגוע בה, וזאת מחתמת ספק בעניין זה.

.35 מעשיו של הנאשם, שסטר לאשתו ומשך אותה בניגוד לרצונה, מהווים עבירות **תקיפה סתם של בת זוג**, על פי סעיף 382(ב) לחוק העונשין כמיוחס לו.

באשר לשבירת הכסם תוך ויכוח משפחתי - אני מוצאת כי מתקיימים יסודותיה של עבירה **היזק לרכוש בمزיד**, על פי סעיף 452 לחוק כמיוחס. כאמור לעיל, העדפתי את גרסת המתלוננת, שאף אושרה בחלוקת הנאשם (בעימות לדוגמא), כי הנאשם הטיח והשליך את הכסם בכעסו, ולא הפילה ללא כוונה.

מי שמליך כס זכוכית, הרי שהוא שובר אותה "בمزיד" כדרישת החוק, שכן מודעות לאפשרות גרימת התוצאה מתוך הלר-נפשי של פיזיות (קרי, אדישות או קלות-דעת כהגדרתן בסעיף 20(א)(2) לחוק העונשין) מספקת בעבירה זו, גם אם אין כוונה מיוחדת לנפץ, לשבור או לגרום לנזק לרכוש.

.36 בסיכון ההגנה נטען כי מדובר בכס שערכה איננו רב, וששייכת לנאשם עצמו, וכי לפיכך לא מתקיימות דרישות סעיף היזק בمزיד, או לחילופין יש בעבירה ממשום "זוטי דברים". אני מקבלת טענה זו בעניינינו. סעיף 452 לחוק העונשין אוסר על הריסה, פגיעה, שבירה או פירוק של נכס כלשהו, ללא הצדקה בדיון. הסעיף חל גם על נכסיו של המזיק עצמו, אם הנזק נעשה שלא כדין, וכאשר יש במעשה לס肯 את הזולת או את רכושו. תכליתו של האיסור על היזק לרכוש הנה תכליות מעורבת שעניינה אمنם בהגנה על רכוש,

ואולם גם בהגנה על הבטחון האישי ועל תחושת הבטחון. ראה לעניין זה התייחסות בספרו של כב' הש' קדמי "על דין בפליליים" (מהדורת 2005) עמ' 1006, שם נאמר כי גם הרישת רכשו של ההורס עצמו תהווה עבירה, מקום בו המעשה פוגע בחוות.

37. השלחת חפצים וניתצם במעמד רגיש של מריבה משפחתי מביא לא פעם להרשותה בדיון בעבירות היעק בمزיד, בנוסף, או גם ללא, עבירות נלוות של תקיפה, איומים, וכו', ראה לדוגמא בלבד מינוי רבוט, ת"פ (כפ"ס) 16-04-17170 מ"י נ' פלוני (19/12/16), וכן ת"פ (ב"ש) 16-11-66750 מ"י נ' פלוני (10/9/17). קיימ צורך ממש להגן על הערכיים המוגנים בעבירות היעק לרכוש, שהן במקרה זה שלנות נפשה של המתלוננת בבייה, וההגנה על רכושה של המתלוננת, גם אם מדובר בocos בלתי יקרה. לפיכך לא מדובר ב"זוטי דברים".

סוף דבר הוא, כי אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסנו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג تمוז תשע"ט, 16 يول 2019, במעמד הצדדים